

[illegible]

עין משפט‏
גזר מצוה

ל א טושע"ע אי"ח ס' מקטן סעף ג:
לא ב ג מיי"פ יט מה' שנת חלכה ב:

רב נסים גאון

ראשי" לר' חנניה בר עקיבא דאמר לא אסרו אלא בירדן וספינה ובמעשה שהיה. זה המעשה עיקרו (במעשה) (במסכת) חגיגה כ"י חומר בקדוש (דף כג) וביבמות כ"ה (דף כז) פ' (כתובות דף נז. וס) גבי אכל חכמים אומרים משהה אדם עם אשתו אפילו שמים ושלש שנים צלא כמזהב ונראה לר"י דכל היכא דפשיטא ליה דבעי למימר אפי' טובא לא פריך^א אכל כהא ליכא לפרושי ד' וה' אפילו טובא דא"כ התרתה סגדל המסומר וכן צפרק צנוט כותים (נדה דף לז: וס) פריך [גבין] וכמה היא קישוייה ר' מאיר אומר אפילו מ' וי' יוס דליכא למימר אפילו טובא^ב דאין סגרא שיחשב דס קישוי מיום תחילת עיבורה ו'משמע ליה ככל הוי דשיעורא צמרא דוקא ולהכי פריך דלימא שיעורא צמרא ולא לימא שיעורא קמא ולקמן צפרק מפניו ד' וה' קופות שרי ד' כו' משמע ליה ד"דטפי לא שרינן משום טורח צנת ומשני רב חסדא^ג ד' מאולר קטן חמש מאולר גדול ושמואל משני ד' וה' אפילו טובא כדאמרי אינשי דסבר אפילו טובא מצי לפנות וצלצד שלא יגמור את האולר פי' קרקעית האולר משום אשוויי גומות וכדאמנן התם ולא"ת דצפרק אע"פ (כתובות דף ס. וס) אמרינן תינוק יונק והולך אפילו ד' וה' שנים ולא פריך אף על גב דהוי דוקא מנפריך התם מחבילתו על כתפו ומשני אידי ואידי חד שיעורא וי"ל י"א הכחוש הא צצריא והא דלמרינן צפרק הורוע (חולין דף קכז:) כהן טבח שמים וג' צצמות פטור מן המתנות מכאן ואילך חייב צצמות אומר ר"י דנקט שמים לרבי דאית ליה צצצא על צצמתו (יבמות דף קד: סד:) דצתרי וימני הויא חזקה וג' לרשב"ג^ד:

רבינו חננאל

ראסוקא בסגדל מסומר אחד שבת ואחד יו"ט אסור ירו"ט ושבת כי חרדיי ניניה. הא דר' חנינא בן עקיבא דאמר לא אסרו אלא בירדן ובספינה, ובמעשה שהיה. מפורש ביבמות פרק האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים, מעשה באחד שהיה מעביר מי חטאת ואפר חטאת ובספינה. ויצייר [עיינן] התם כדי שיחבירו לן השמועה היתב. קי"ל סגדל הפסוסמר, לחזק אסור לנוי מותר, כרב יהודה אמר שמואל, והא דייקי אשמעיתיה לאוקומה, דאמרין וכמה לנוי דשרי, ר' יוחנן אמר ב' מכאן ובי' מכאן וא' בתרסיותו, ר' חנינא אמר ג' מיכן ובי' מכאן וא' בתרסיותו. (וכי' חנינא קי"ל, דר' יוחנן לגבי ד' חנינא תלמיד הוא. והא דאמר ליה איפה לרבה בר בר חנה אתה תלמודי דר' יוחנן, אתהן עבדיו כד' יוחנן, ולא משום דהלכה כר' יוחנן אלא משום דבארתיה דר' יוחנן ביותר מחמש נהגו בו איסור, ודברים המותרים ואחרים נהגו בהן איסור אי אתה רשאי להחרין בפניהם. א"ור' אמי נמי קם ליה כר' חנינא דרשבע מותר. והא דקתני ר' מתיר עד י"ג, בבוטה הוא, וכגון שניטל עקיבו ולדריי הכל. ור' חייא מתיר בה הרבה, בסורא אמרי כ"ב, בפומבדיתא אמרי כ"ד. תפרי לסגדל מבפנים שרי משום דהוי ליה מנעל, ואסגדל גזרו רבנן, אמנעל לא גזרו. כמין כלבוס מותר. אמר רב ששת חיפרו כולו במסמרים כדי שלא יי'א קרקע אוכל ממנו מותר. תניא בוותיה דרב ששת לא יצא אוכל בסגדל מסומר ולא יטייל בו מבית לבית כו'. ולא ביחיד בזמן שאין ברגלו מכה. ירושלמי אמר ר' בא מפני חשיד שלא יאמרו איש פלוני נפסק סגדלו ותלאו בבית שחוי.

ס:

אין בין יו"ט לשבת ב'. ואע"פ דצפ' משלין (צ"ה דף לו. וס) ולקמן צפ' כל הכלים (דף קכד. וס) מוקמינן לה כצ"ש דאי כצ"ה הא"א אמרי מתוך שהותרה הצערה לצורך הותרה נמי שלא לצורך במ"מ דמי טפי יו"ט לצנת הואיל ולא שריא שאר דברים אלא מטעם שהותרה לצורך אוכל נפש^א:
השתא חמש שרינן ב'.^ב צפרק קמא דסוכה (ד' ב: וס) גבי רבי יהודה מכסיר עד ארבעים וחמשים אמה לא פריך השתא חמשים כו' וכן צריש אע"פ (כתובות דף נז. וס) גבי אכל חכמים אומרים משהה אדם עם אשתו אפילו שמים ושלש שנים צלא כמזהב ונראה לר"י דכל היכא דפשיטא ליה דבעי למימר אפי' טובא לא פריך^א אכל כהא ליכא לפרושי ד' וה' אפילו טובא דא"כ התרתה סגדל המסומר וכן צפרק צנוט כותים (נדה דף לז: וס) פריך [גבין] וכמה היא קישוייה ר' מאיר אומר אפילו מ' וי' יוס דליכא למימר אפילו טובא^ב דאין סגרא שיחשב דס קישוי מיום תחילת עיבורה ו'משמע ליה ככל הוי דשיעורא צמרא דוקא ולהכי פריך דלימא שיעורא צמרא ולא לימא שיעורא קמא ולקמן צפרק מפניו ד' וה' קופות שרי ד' כו' משמע ליה ד"דטפי לא שרינן משום טורח צנת ומשני רב חסדא^ג ד' מאולר קטן חמש מאולר גדול ושמואל משני ד' וה' אפילו טובא כדאמרי אינשי דסבר אפילו טובא מצי לפנות וצלצד שלא יגמור את האולר פי' קרקעית האולר משום אשוויי גומות וכדאמנן התם ולא"ת דצפרק אע"פ (כתובות דף ס. וס) אמרינן תינוק יונק והולך אפילו ד' וה' שנים ולא פריך אף על גב דהוי דוקא מנפריך התם מחבילתו על כתפו ומשני אידי ואידי חד שיעורא וי"ל י"א הכחוש הא צצריא והא דלמרינן צפרק הורוע (חולין דף קכז:) כהן טבח שמים וג' צצמות פטור מן המתנות מכאן ואילך חייב צצמות אומר ר"י דנקט שמים לרבי דאית ליה צצצא על צצמתו (יבמות דף קד: סד:) דצתרי וימני הויא חזקה וג' לרשב"ג^ד:

^אהא דאמר ר' חנינא ב' מכאן ובי' מכאן וא' בתרסיותו, ר' חנינא אמר ג' מיכן ובי' מכאן וא' בתרסיותו.

^בהא דאמר ר' חנינא ב' מכאן ובי' מכאן וא' בתרסיותו, ר' חנינא אמר ג' מיכן ובי' מכאן וא' בתרסיותו.

^גהא דאמר ר' חנינא ב' מכאן ובי' מכאן וא' בתרסיותו, ר' חנינא אמר ג' מיכן ובי' מכאן וא' בתרסיותו.

^דהא דאמר ר' חנינא ב' מכאן ובי' מכאן וא' בתרסיותו, ר' חנינא אמר ג' מיכן ובי' מכאן וא' בתרסיותו.

במה אשה פרק ששי שבת

^אהא דאמר ר' חנינא ב' מכאן ובי' מכאן וא' בתרסיותו, ר' חנינא אמר ג' מיכן ובי' מכאן וא' בתרסיותו.

^בהא דאמר ר' חנינא ב' מכאן ובי' מכאן וא' בתרסיותו, ר' חנינא אמר ג' מיכן ובי' מכאן וא' בתרסיותו.

^גהא דאמר ר' חנינא ב' מכאן ובי' מכאן וא' בתרסיותו, ר' חנינא אמר ג' מיכן ובי' מכאן וא' בתרסיותו.

^דהא דאמר ר' חנינא ב' מכאן ובי' מכאן וא' בתרסיותו, ר' חנינא אמר ג' מיכן ובי' מכאן וא' בתרסיותו.

^אהא דאמר ר' חנינא ב' מכאן ובי' מכאן וא' בתרסיותו, ר' חנינא אמר ג' מיכן ובי' מכאן וא' בתרסיותו.
משלחין אכלים ביו"ט בין תפורין בין שאינן תפורין)^א יאכל לא סגדל המסומר ולא מנעל שאינו תפור ^א(ביו"ט) בשבת מ"ט דאיכא כינופיא ביו"ט נמי איכא כינופיא תענית צבור איכא כינופיא ליתסר מעשה כי הוה בכינופיא דאיסורא הכא כינופיא דהתירא הוה ואפילו לר' ^אחנינא בן עקיבא ^אדאמר לא אסרו אלא בירדן ובספינה ובמעשה שהיה הגי מילי ירדן דשאני משאר נהרות אבל יו"ט ושבת כי הדדי ניניהו ^אדתנן אין בין יו"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד א"ר יהודה אמר שמואל ילא שנו אלא לחזק אבל לנוי מותר וכמה לנוי ר' יוחנן אמר חמש בזה וחמש בזה ור' חנינא אמר שבע בזה ושבע בזה א"ל ר' יוחנן לרב שמן בר אבא אסברא לך לרידי שתים מכאן ושתים מכאן ואחת בתרסיותיו לר' חנינא ג' מכאן וג' מכאן ואחת בתרסיותיו מיתבי סגדל הנוטה עושה לו שבע דברי רבי נתן ורבי מתיר ביו"ג בשלמא לרבי חנינא הוא דאמר כרבי נתן אלא רבי יוחנן דאמר כמאן הוא דאמר כר' נהוראי דתניא ר' נהוראי אומר ה' מותר ושבע אסור א"ל איפה לרבה בר בר חנה אתון תלמידיו רבי יוחנן עבדיו כר' יוחנן אנן נעביד כרבי חנינא בעא מיניה רב הונא מרב אישי חמש מהו א"ל אפילו ז' מותר ט' מאי א"ל אפילו ח' אסור בעא מיניה ההוא רצענא מרבי אמי תפרו מבפנים מהו א"ל מותר ולא ידענא מ"ט אמר ^ארב אשי ולא ידע מר מ"ט כיון דתפרו מבפנים הוי ליה מנעל בסגדל גזרו ביה רבנן במנעל לא גזרו ביה רבנן בעא מיניה ר' אבא בר זבדא מר' אבא בר אבינא עישאו כמין אכלבוס מהו א"ל מותר איתמר נמי אמר רבי יוסי בר' חנינא עישאו כמין כלבוס מותר א"ר ששת חיפהו כולו במסמרות כדי שלא תהא קרקע אוכלתו מותר תניא כוותיה דרב ששת ^אלא יצא האיש בסגדל המסומר ולא יטייל מבית לבית אפילו ממטה למטה אבל מטלטלין אותו

לכסות בו את הכלי ולסמוך בו כרעי המטה ור' אלעזר בר' שמעון אסור גשרו רוב ממסמרותיו וגשתייר בו ד' או ה' מותר ורבי מתיר עד שבע ^אחיפהו בעור מלמטה וקבע לו מסמרות מלמעלה מותר עישאו ^אכמין כלבוס או כמין טס או כמין יתד או שחיפהו כולו במסמרות כדי שלא תהא קרקע אוכלתו מותר הא גופה קשיא אמרת גשרו רוב מסמרותיו אע"ג דגשתיירו ביה טובא והדר תני ארבע או חמש אין טפי לא א"ר ששת לא קשיא כאן שנגממו כאן שנעקרו: ארבע או חמש מותר: השתא חמש שרי ארבע מיבעיא א"ר חסדא ארבע מסגדל קטן וחמש מסגדל גדול: ורבי מתיר עד שבע: והתניא רבי מתיר עד שלש עשרה נוטה שאני השתא דאתית להכי לרבי יוחנן נמי לא קשיא נוטה שאני אמר רב מתנה ואמרי לה אמר רב אחדבוי בר מתנה אמר רב מתנה אין הלכה כר' אלעזר בר' שמעון פשיטא ייחיד ורבים הלכה כרבים מהו דתימא מסתברא טעמא דרבי אלעזר ברבי שמעון בהא קמ"ל אמר רבי חייא אי לא דקרו לי בבלאי שרי איסורי שרינא ביה טובא וכמה בפומבדיתא אמרין עשרין וארבע בסורא אמרין עשרין ותרתין אמר רב נחמן בר יצחק וסימנך עד דאתא מפומבדיתא לסורא חסר תרתין: ולא ביחיד בזמן שאין ברגלו מכה: הא

משלחין כלים ציו"ט בין ספורין בין שאינן ספורין אצל לא סגדל המסומר. אלאמא לאו צר מנעליה ציו"ט הוא דהא קמני התם כל שנאותין ציו ציו"ט משלחין אותו: **איכא כינופיא**. שאין עושין מלאכה ונקצלין לצמי כנסיות ולצמי מדרשות כי ההיא מעשה דהוה כינופיא:

דאיסורא. צעשיית מלאכה: **ואפילו לרבי חנינא בן עקיבא**. צפרק חומר בקדש^א גבי נושא מי חטאת ואפר חטאת צירדן ובספינה שנאלא כות מן המט מחוז צקרקעיתה של ספינה ^אונטמאוו וקאמרי רבנן דגזרו שלא יעציר אדם מי חטאת צספינה ולא על הגשר ולא ישיטם על פני המים אחד ירדן ואחד שאר נהרות ופליג ר' חנינא ואמר לא אסרו אלא צירדן ובספינה ולא גשר ושאר נהרות דגזירה שגזרו מחמת מאורע אין להם לגזור אלא מעין המאורע: **דשאני משאר נהרות**. צרותם או צעומק: אלא לחזק. שמסמרותיו נעשו לחזק העקב שקורין שול"א עם הפנתא שקורין אינסייני"א אצל לנוי מותר דלא גזרו אלא מעין המאורע והנהו לחזק היו כסתם מסמרים דסגדל: **שמים מכאן**. לצד חילון אחד דרשאו לצד האצצעות ואחד לצד עקביו ושמים מכאן לצד פנימי לעבר צין הרגלים: **סרסופיו**. לרועותיו: **סגדל הנוטה**. שמתחן שלו אינו שזה שעצ מצד זה ודק מצד זה וכשדורס נוטה לצד הדק ולריץ להגביחו שהא שזה לצד כשנגדו: **איפה**. שם חכם וצנו של ר' רחבה דפומבדיתא הוה^א:

ספרו מצפנים. שנתן מנעל של עור לפנים מן הסגדל. תפרו פורדרי"ן צלע"ז: **מוסר**. שמעמי מרבי יוחנן וטעמא לא ידענא: **מוסר**. לקצוע צו מסמרים צמצון: **עשאו**. למסמר כמין כלבוס צלע"ז טייפיליו"ן שני ראשין צדין וכפופין^א ונועץ שני ראשים צעץ כדאמר^א צסוטה (יט:) כלבוס של צדל מטילין לה לחון פיה: **מוסר**. הואיל ונשתנה משאר מסמרים דלא גזרו אלא מעין המאורע: **חיפהו**. מלמטה: **אצל מטלטלין אותו**. דמורת כלי עליו: **אוסר**. דלימא אמי לנועלו: **גשרו רוב מסמרותיו כו'**. לקמן מפרש לה: **מוסר**. הואיל ונשתנה מכמו שהיה דמעין המאורע גזרו: **עשאו**. לראש מסמר רחב כמין טס או שעשאו דא **כמין יתד**: אע"ג דאיסורא **טובא**. וצלצד שיהיו מעוטו: **שנגממו**. מלמעלה ורשמו ניכר צתוך העץ אפילו טובא דהא מינכר שאינו כצרייתו: **שנעקרו**. לגמרי שאין ניכר שהיה צו יתד ד' או ה' [אין] טפי לא לוי"ה ולשון חזירו איפכא: **נוטה שאני**. שכולן צריכין לו להשוטו ואין אחד מהן לחזק: **השתא דאסיים להכי**. לחלק צין נוטה לשאין נוטה: **לרבי יוחנן נמי**. דקפרכת לעיל מינה ואמרת דלמר כמאן איכא נמי לתרוי' לעולם כרבי נתן ונוטה שאני דהתם ממיר עד צבע אצל אין נוטה ה' ותו לא: **מספגרא טעמא**. דאסור לטלטל שמא יעעלנו: צצלאי שרי איסורי. דר' חייא מצצל הוה כדאמרין צצוכה^א עלו ר' חייא וצניו ויסדוה: **עד דאפא**. רבי חייא

הא ^אהא דאמר ר' חנינא ב' מכאן ובי' מכאן וא' בתרסיותו, ר' חנינא אמר ג' מיכן ובי' מכאן וא' בתרסיותו.
משלחין אכלים ביו"ט בין תפורין בין שאינן תפורין)^א יאכל לא סגדל המסומר ולא מנעל שאינו תפור ^א(ביו"ט) בשבת מ"ט דאיכא כינופיא ביו"ט נמי איכא כינופיא תענית צבור איכא כינופיא ליתסר מעשה כי הוה בכינופיא דאיסורא הכא כינופיא דהתירא הוה ואפילו לר' ^אחנינא בן עקיבא ^אדאמר לא אסרו אלא בירדן ובספינה ובמעשה שהיה הגי מילי ירדן דשאני משאר נהרות אבל יו"ט ושבת כי הדדי ניניהו ^אדתנן אין בין יו"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד א"ר יהודה אמר שמואל ילא שנו אלא לחזק אבל לנוי מותר וכמה לנוי ר' יוחנן אמר חמש בזה וחמש בזה ור' חנינא אמר שבע בזה ושבע בזה א"ל ר' יוחנן לרב שמן בר אבא אסברא לך לרידי שתים מכאן ושתים מכאן ואחת בתרסיותיו לר' חנינא ג' מכאן וג' מכאן ואחת בתרסיותיו מיתבי סגדל הנוטה עושה לו שבע דברי רבי נתן ורבי מתיר ביו"ג בשלמא לרבי חנינא הוא דאמר כרבי נתן אלא רבי יוחנן דאמר כמאן הוא דאמר כר' נהוראי דתניא ר' נהוראי אומר ה' מותר ושבע אסור א"ל איפה לרבה בר בר חנה אתון תלמידיו רבי יוחנן עבדיו כר' יוחנן אנן נעביד כרבי חנינא בעא מיניה רב הונא מרב אישי חמש מהו א"ל אפילו ז' מותר ט' מאי א"ל אפילו ח' אסור בעא מיניה ההוא רצענא מרבי אמי תפרו מבפנים מהו א"ל מותר ולא ידענא מ"ט אמר ^ארב אשי ולא ידע מר מ"ט כיון דתפרו מבפנים הוי ליה מנעל בסגדל גזרו ביה רבנן במנעל לא גזרו ביה רבנן בעא מיניה ר' אבא בר זבדא מר' אבא בר אבינא עישאו כמין אכלבוס מהו א"ל מותר איתמר נמי אמר רבי יוסי בר' חנינא עישאו כמין כלבוס מותר א"ר ששת חיפהו כולו במסמרות כדי שלא תהא קרקע אוכלתו מותר תניא כוותיה דרב ששת ^אלא יצא האיש בסגדל המסומר ולא יטייל מבית לבית אפילו ממטה למטה אבל מטלטלין אותו

לכסות בו את הכלי ולסמוך בו כרעי המטה ור' אלעזר בר' שמעון אסור גשרו רוב ממסמרותיו וגשתייר בו ד' או ה' מותר ורבי מתיר עד שבע ^אחיפהו בעור מלמטה וקבע לו מסמרות מלמעלה מותר עישאו ^אכמין כלבוס או כמין טס או כמין יתד או שחיפהו כולו במסמרות כדי שלא תהא קרקע אוכלתו מותר הא גופה קשיא אמרת גשרו רוב מסמרותיו אע"ג דגשתיירו ביה טובא והדר תני ארבע או חמש אין טפי לא א"ר ששת לא קשיא כאן שנגממו כאן שנעקרו: ארבע או חמש מותר: השתא חמש שרי ארבע מיבעיא א"ר חסדא ארבע מסגדל קטן וחמש מסגדל גדול: ורבי מתיר עד שבע: והתניא רבי מתיר עד שלש עשרה נוטה שאני השתא דאתית להכי לרבי יוחנן נמי לא קשיא נוטה שאני אמר רב מתנה ואמרי לה אמר רב אחדבוי בר מתנה אמר רב מתנה אין הלכה כר' אלעזר בר' שמעון פשיטא ייחיד ורבים הלכה כרבים מהו דתימא מסתברא טעמא דרבי אלעזר ברבי שמעון בהא קמ"ל אמר רבי חייא אי לא דקרו לי בבלאי שרי איסורי שרינא ביה טובא וכמה בפומבדיתא אמרין עשרין וארבע בסורא אמרין עשרין ותרתין אמר רב נחמן בר יצחק וסימנך עד דאתא מפומבדיתא לסורא חסר תרתין: ולא ביחיד בזמן שאין ברגלו מכה: הא

לכסות בו את הכלי ולסמוך בו כרעי המטה ור' אלעזר בר' שמעון אסור גשרו רוב ממסמרותיו וגשתייר בו ד' או ה' מותר ורבי מתיר עד שבע ^אחיפהו בעור מלמטה וקבע לו מסמרות מלמעלה מותר עישאו ^אכמין כלבוס או כמין טס או כמין יתד או שחיפהו כולו במסמרות כדי שלא תהא קרקע אוכלתו מותר הא גופה קשיא אמרת גשרו רוב מסמרותיו אע"ג דגשתיירו ביה טובא והדר תני ארבע או חמש אין טפי לא א"ר ששת לא קשיא כאן שנגממו כאן שנעקרו: ארבע או חמש מותר: השתא חמש שרי ארבע מיבעיא א"ר חסדא ארבע מסגדל קטן וחמש מסגדל גדול: ורבי מתיר עד שבע: והתניא רבי מתיר עד שלש עשרה נוטה שאני השתא דאתית להכי לרבי יוחנן נמי לא קשיא נוטה שאני אמר רב מתנה ואמרי לה אמר רב אחדבוי בר מתנה אמר רב מתנה אין הלכה כר' אלעזר בר' שמעון פשיטא ייחיד ורבים הלכה כרבים מהו דתימא מסתברא טעמא דרבי אלעזר ברבי שמעון בהא קמ"ל אמר רבי חייא אי לא דקרו לי בבלאי שרי איסורי שרינא ביה טובא וכמה בפומבדיתא אמרין עשרין וארבע בסורא אמרין עשרין ותרתין אמר רב נחמן בר יצחק וסימנך עד דאתא מפומבדיתא לסורא חסר תרתין: ולא ביחיד בזמן שאין ברגלו מכה: הא

לכסות בו את הכלי ולסמוך בו כרעי המטה ור' אלעזר בר' שמעון אסור גשרו רוב ממסמרותיו וגשתייר בו ד' או ה' מותר ורבי מתיר עד שבע ^אחיפהו בעור מלמטה וקבע לו מסמרות מלמעלה מותר עישאו ^אכמין כלבוס או כמין טס או כמין יתד או שחיפהו כולו במסמרות כדי שלא תהא קרקע אוכלתו מותר הא גופה קשיא אמרת גשרו רוב מסמרותיו אע"ג דגשתיירו ביה טובא והדר תני ארבע או חמש אין טפי לא א"ר ששת לא קשיא כאן שנגממו כאן שנעקרו: ארבע או חמש מותר: השתא חמש שרי ארבע מיבעיא א"ר חסדא ארבע מסגדל קטן וחמש מסגדל גדול: ורבי מתיר עד שבע: והתניא רבי מתיר עד שלש עשרה נוטה שאני השתא דאתית להכי לרבי יוחנן נמי לא קשיא נוטה שאני אמר רב מתנה ואמרי לה אמר רב אחדבוי בר מתנה אמר רב מתנה אין הלכה כר' אלעזר בר' שמעון פשיטא ייחיד ורבים הלכה כרבים מהו דתימא מסתברא טעמא דרבי אלעזר ברבי שמעון בהא קמ"ל אמר רבי חייא אי לא דקרו לי בבלאי שרי איסורי שרינא ביה טובא וכמה בפומבדיתא אמרין עשרין וארבע בסורא אמרין עשרין ותרתין אמר רב נחמן בר יצחק וסימנך עד דאתא מפומבדיתא לסורא חסר תרתין: ולא ביחיד בזמן שאין ברגלו מכה: הא

לכסות בו את הכלי ולסמוך בו כרעי המטה ור' אלעזר בר' שמעון אסור גשרו רוב ממסמרותיו וגשתייר בו ד' או ה' מותר ורבי מתיר עד שבע ^אחיפהו בעור מלמטה וקבע לו מסמרות מלמעלה מותר עישאו ^אכמין כלבוס או כמין טס או כמין יתד או שחיפהו כולו במסמרות כדי שלא תהא קרקע אוכלתו מותר הא גופה קשיא אמרת גשרו רוב מסמרותיו אע"ג דגשתיירו ביה טובא והדר תני ארבע או חמש אין טפי לא א"ר ששת לא קשיא כאן שנגממו כאן שנעקרו: ארבע או חמש מותר: השתא חמש שרי ארבע מיבעיא א"ר חסדא ארבע מסגדל קטן וחמש מסגדל גדול: ורבי מתיר עד שבע: והתניא רבי מתיר עד שלש עשרה נוטה שאני השתא דאתית להכי לרבי יוחנן נמי לא קשיא נוטה שאני אמר רב מתנה ואמרי לה אמר רב אחדבוי בר מתנה אמר רב מתנה אין הלכה כר' אלעזר בר' שמעון פשיטא ייחיד ורבים הלכה כרבים מהו דתימא מסתברא טעמא דרבי אלעזר ברבי שמעון בהא קמ"ל אמר רבי חייא אי לא דקרו לי בבלאי שרי איסורי שרינא ביה טובא וכמה בפומבדיתא אמרין עשרין וארבע בסורא אמרין עשרין ותרתין אמר רב נחמן בר יצחק וסימנך עד דאתא מפומבדיתא לסורא חסר תרתין: ולא ביחיד בזמן שאין ברגלו מכה: הא

לכסות בו את הכלי ולסמוך בו כרעי המטה ור' אלעזר בר' שמעון אסור גשרו רוב ממסמרותיו וגשתייר בו ד' או ה' מותר ורבי מתיר עד שבע ^אחיפהו בעור מלמטה וקבע לו מסמרות מלמעלה מותר עישאו ^אכמין כלבוס או כמין טס או כמין יתד או שחיפהו כולו במסמרות כדי שלא תהא קרקע אוכלתו מותר הא גופה קשיא אמרת גשרו רוב מסמרותיו אע"ג דגשתיירו ביה טובא והדר תני ארבע או חמש אין טפי לא א"ר ששת לא קשיא כאן שנגממו כאן שנעקרו: ארבע או חמש מותר: השתא חמש שרי ארבע מיבעיא א"ר חסדא ארבע מסגדל קטן וחמש מסגדל גדול: ורבי מתיר עד שבע: והתניא רבי מתיר עד שלש עשרה נוטה שאני השתא דאתית להכי לרבי יוחנן נמי לא קשיא נוטה שאני אמר רב מתנה ואמרי לה אמר רב אחדבוי בר מתנה אמר רב מתנה אין הלכה כר' אלעזר בר' שמעון פשיטא ייחיד ורבים הלכה כרבים מהו דתימא מסתברא טעמא דרבי אלעזר ברבי שמעון בהא קמ"ל אמר רבי חייא אי לא דקרו לי בבלאי שרי איסורי שרינא ביה טובא וכמה בפומבדיתא אמרין עשרין וארבע בסורא אמרין עשרין ותרתין אמר רב נחמן בר יצחק וסימנך עד דאתא מפומבדיתא לסורא חסר תרתין: ולא ביחיד בזמן שאין ברגלו מכה: הא

לכסות בו את הכלי ולסמוך בו כרעי המטה ור' אלעזר בר' שמעון אסור גשרו רוב ממסמרותיו וגשתייר בו ד' או ה' מותר ורבי מתיר עד שבע ^אחיפהו בעור מלמטה וקבע לו מסמרות מלמעלה מותר עישאו ^אכמין כלבוס או כמין טס או כמין יתד או שחיפהו כולו במסמרות כדי שלא תהא קרקע אוכלתו מותר הא גופה קשיא אמרת גשרו רוב מסמרותיו אע"ג דגשתיירו ביה טובא והדר תני ארבע או חמש אין טפי לא א"ר ששת לא קשיא כאן שנגממו כאן שנעקרו: ארבע או חמש מותר: השתא חמש שרי ארבע מיבעיא א"ר חסדא ארבע מסגדל קטן וחמש מסגדל גדול: ורבי מתיר עד שבע: והתניא רבי מתיר עד שלש עשרה נוטה שאני השתא דאתית להכי לרבי יוחנן נמי לא קשיא נוטה שאני אמר רב מתנה ואמרי לה אמר רב אחדבוי בר מתנה אמר רב מתנה אין הלכה כר' אלעזר בר' שמעון פשיטא ייחיד ורבים הלכה כרבים מהו דתימא מסתברא טעמא דרבי אלעזר ברבי שמעון בהא קמ"ל אמר רבי חייא אי לא דקרו לי בבלאי שרי איסורי שרינא ביה טובא וכמה בפומבדיתא אמרין עשרין וארבע בסורא אמרין עשרין ותרתין אמר רב נחמן בר יצחק וסימנך עד דאתא מפומבדיתא לסורא חסר תרתין: ולא ביחיד בזמן שאין ברגלו מכה: הא

לכסות בו את הכלי ולסמוך בו כרעי המטה ור' אלעזר בר' שמעון אסור גשרו רוב ממסמרותיו וגשתייר בו ד' או ה' מותר ורבי מתיר עד שבע ^אחיפהו בעור מלמטה וקבע לו מסמרות מלמעלה מותר עישאו ^אכמין כלבוס או כמין טס או כמין יתד או שחיפהו כולו במסמרות כדי שלא תהא קרקע אוכלתו מותר הא גופה קשיא אמרת גשרו רוב מסמרותיו אע"ג דגשתיירו ביה טובא והדר תני ארבע או חמש אין טפי לא א"ר ששת לא קשיא כאן שנגממו כאן שנעקרו: ארבע או חמש מותר: השתא חמש שרי ארבע מיבעיא א"ר חסדא ארבע מסגדל קטן וחמש מסגדל גדול: ורבי מתיר עד שבע: והתניא רבי מתיר עד שלש עשרה נוטה שאני השתא דאתית להכי לרבי יוחנן נמי לא קשיא נוטה שאני אמר רב מתנה ואמרי לה אמר רב אחדבוי בר מתנה אמר רב מתנה אין הלכה כר' אלעזר בר' שמעון פשיטא ייחיד ורבים הלכה כרבים מהו דתימא מסתברא טעמא דרבי אלעזר ברבי שמעון בהא קמ"ל אמר רבי חייא אי לא דקרו לי בבלאי שרי איסורי שרינא ביה טובא וכמה בפומבדיתא אמרין עשרין וארבע בסורא אמרין עשרין ותרתין אמר רב נחמן בר יצחק וסימנך עד דאתא מפומבדיתא לסורא חסר תרתין: ולא ביחיד בזמן שאין ברגלו מכה: הא

לכסות בו את הכלי ולסמוך בו כרעי המטה ור' אלעזר בר' שמעון אסור גשרו רוב ממסמרותיו וגשתייר בו ד' או ה' מותר ורבי מתיר עד שבע ^אחיפהו בעור מלמטה וקבע לו מסמרות מלמעלה מותר עישאו ^אכמין כלבוס או כמין טס או כמין יתד או שחיפהו כולו במסמרות כדי שלא תהא קרקע אוכלתו מותר הא גופה קשיא אמרת גשרו רוב מסמרותיו אע"ג דגשתיירו ביה טובא והדר תני ארבע או חמש אין טפי לא א"ר ששת לא קשיא כאן שנגממו כאן שנעקרו: ארבע או חמש מותר: השתא חמש שרי ארבע מיבעיא א"ר חסדא ארבע מסגדל קטן וחמש מסגדל גדול: ורבי מתיר עד שבע: והתניא רבי מתיר עד שלש עשרה נוטה שאני השתא דאתית להכי לרבי יוחנן נמי לא קשיא נוטה שאני אמר רב מתנה ואמרי לה אמר רב אחדבוי בר מתנה אמר רב מתנה אין הלכה כר' אלעזר בר' שמעון פשיטא ייחיד ורבים הלכה כרבים מהו דתימא מסתברא טעמא דרבי אלעזר ברבי שמעון בהא קמ"ל אמר רבי חייא אי לא דקרו לי בבלאי שרי איסורי שרינא ביה טובא וכמה בפומבדיתא אמרין עשרין וארבע בסורא אמרין עשרין ותרתין אמר רב נחמן בר יצחק וסימנך עד דאתא מפומבדיתא לסורא חסר תרתין: ולא ביחיד בזמן שאין ברגלו מכה: הא

לכסות בו את הכלי ולסמוך בו כרעי המטה ור' אלעזר בר' שמעון אסור גשרו רוב ממסמרותיו וגשתייר בו ד' או ה' מותר ורבי מתיר עד שבע ^אחיפהו בעור מלמטה וקבע לו מסמרות מלמעלה מותר עישאו ^אכמין כלבוס או כמין טס או כמין יתד או שחיפהו כולו במסמרות כדי שלא תהא קרקע אוכלתו מותר הא גופה קשיא אמרת גשרו רוב מסמרותיו אע"ג דגשתיירו ביה טובא והדר תני ארבע או חמש אין טפי לא א"ר ששת לא קשיא כאן שנגממו כאן שנעקרו: ארבע או חמש מותר: השתא חמש שרי ארבע מיבעיא א"ר חסדא ארבע מסגדל קטן וחמש מסגדל גדול: ורבי מתיר עד שבע: והתניא רבי מתיר עד שלש עשרה נוטה שאני השתא דאתית להכי לרבי יוחנן נמי לא קשיא נוטה שאני אמר רב מתנה ואמרי לה אמר רב אחדבוי בר מתנה אמר רב מתנה אין הלכה כר' אלעזר בר' שמעון פשיטא ייחיד ורבים הלכה כרבים מהו דתימא מסתברא טעמא דרבי אלעזר ברבי שמעון בהא קמ"ל אמר רבי חייא אי לא דקרו לי בבלאי שרי איסורי שרינא ביה טובא וכמה בפומבדיתא אמרין עשרין וארבע בסורא אמרין עשרין ותרתין אמר רב נחמן בר יצחק וסימנך עד דאתא מפומבדיתא לסורא חסר תרתין: ולא ביחיד בזמן שאין ברגלו מכה: הא

לכסות בו את הכלי ולסמוך בו כרעי המטה ור' אלעזר בר' שמעון אסור גשרו רוב ממסמרותיו וגשתייר בו ד' או ה' מותר ורבי מתיר עד שבע ^אחיפהו בעור מלמטה וקבע לו מסמרות מלמעלה מותר עישאו ^אכמין כלבוס או כמין טס או כמין יתד או שחיפהו